

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

MEZINÁRODNÍ DEN DIVADLA byl založen v roce 1961. Tento den slaví každoročně 27. března celá mezinárodní divadelní obec. Při této příležitosti se organizují různé národní i mezinárodní divadelní akce, k nejvýznamnějším z nich patří Mezinárodní poselství – z podnětu Mezinárodního divadelního institutu je každoročně jeho autorem vybraná světově proslulá divadelní osobnost. První provolání napsal začátkem 60. let Jean Cocteau. V roce 1994 byl jeho autorem dramatik Václav Havel.

V letošním roce se jeho autorem stal **Dario Fo**, italský satirik, dramatik, divadelní režisér, herec a skladatel, nositel Nobelovy ceny za literaturu 1997. Je známý svou politickou a společenskou satirou a levicovou politickou angažovaností, jeho dílo je příznačně kritikou organizovaného zločinu, politické korupce, atentátů, doktrín katolické církve a konfliktu na Blízkém východě. Jeho hry, zejména *Mysteria buffa*, byly přeloženy do více než 30 jazyků, a pokud jsou uváděny mimo Itálii, jsou často upravovány tak, aby odrážely místní politické a společenské problémy – Fo sám vybízí překladatele a režiséry k úpravám svých her, jak uznají za vhodné, když usoudí, že to bude v souladu s tradicí jevištní improvizace *commedia dell'arte* a aktualizací. V současné době Fo s Rameovou vlastní a řídí divadelní společnost. Při udělení Nobelovy ceny za literaturu 1997 výbor zdůraznil, že Fo jako spisovatel „napodobuje středověké šašky v jejich bičování autorit a podpoře důstojnosti utlačovaných“.

Zde je jeho poselství:

„V dávné minulosti mocní tohoto světa dali najevo svou nesnášenlivost tím, že vypudili z naší země herce *COMMEDIA DELL'ARTE*. Dnes v důsledku krize nacházejí herci a divadelní soubory jenom svízelně jeviště, divadla a diváky. Proto dnešní vládci nemusejí hledat způsob, jak kontrolovat osoby, které se vyjadřují ironicky a se sarkasmem, neboť herci už nemají, kde oslovit diváky. Ovšem v renesanční Itálii museli vládci vyvinout značné úsilí, aby udrželi „komedianty“ na uzdě, protože ti měli velmi početné publikum. Je obecně známo, že k hromadnému exodu herců *COMMEDIA DELL'ARTE* došlo ve století protireformace, která požadovala uzavření všech divadelních sálů, především v Římě, neboť herci byli obviněni, že znesvěčují Svaté město. Roku 1697 papež Inocenc XII. nařídil, pod značným tlakem konzervativnější části měšťanstva a představitelů kléru, zbourání divadla *TORDINONA*, které podle názoru moralistů uvedlo největší počet obscénních představení.

V období protireformace si kardinál Karel Boromejský, který působil v severní Itálii, vzal za úkol spasit „milánské děti“, a proto stanovil jasný rozdíl mezi uměním, nejvyšší formou duchovního vzdělání, a divadlem jako projevem rouhání a marnosti. V dopise svým spolupracovníkům, který cituji spatra, se vyjádřil víceméně takto: „Proto nám leží na srdci vykořenění hanebného plevele a učinili jsme vše, abychom spálili texty obsahující hanebné řeči, abychom je vymazali z paměti lidí a zároveň abychom pronásledovali osoby, které šíří takové texty tiskem. Je však zřejmé, že zatímco jsme spali, ďábel pracoval s ještě větší mazaností. Do duše pronikne mnohem lépe, co oko vidí, než co si lze přečíst v knihách! Pro mysl dospívajících chlapců a mladých dívek je mnohem zhoubnější mluvené slovo, provázené odpovídajícími gesty než mrtvá slova vytištěná v knihách. Je proto nezbytně nutné zbavit naše města divadelníků právě tak, jako se zbavujeme nežádoucích duší.“

Jediné řešení dnešní krize tedy spočívá v naději, že bude uspořádán velký hon na nás, divadelníky, a zejména pak proti mladým, kteří chtějí dělat divadlo, a vznikne nová diaspora „komediantů“, divadelníků, kteří z tohoto omezení nepochybně vytěží dosud nepředstavitelné výhody a inspiraci pro nová divadelní představení, pro nové divadlo.“

překlad Dagmar Steinová

Na shledanou při dobrodružném a provokativním divadle se s Vámi za všechny kolegy z Městského divadla Brno těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

DOKOŘÁN

**KVĚTEN
2013**
CENA 25,- Kč

MUZIKÁL KRÁSKA A ZVÍŘE – EVROPSKÉ TURNÉ

Rainer Maria Rilke

ooo

Sluchu mě zbav a uslyším tvůj hlas,
 třeba i chromý dojdou ke tvým dveřím,
 zrak zatemni mi, uslyším tě zas,
 i němý se ti se svou láskou svěřím.
 Paže mi odejmi a sevře tě
 mé vroucí srdce do svých pevných pout.
 Srdce mi umlč: mozek bušit bude:
 a spálíš-li ho na popel a troud,
 dál ponese tě proud mé krve rudé.
/přeložil Jindřich Pokorný/

Člověk oddaný své víře
 je pokorný a má pokorně přijímat
 i nespravedlivý trest.

*Milan Kundera je prozaik, básník,
 esejista, překladatel a dramatik.*

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
 FINANČNĚ PODPORUJE
 MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
 PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

PARTNEŘI DIVADLA

V OSLNĚNÍ

KOČKY

Jeden z nejslavnějších muzikálů všech dob Cats se u nás uváděl zatím jenom před devíti lety v Praze. Květnová premiéra Koček v Městském divadle Brno tak bude teprve druhým českým nastudováním. Tentokrát ale bude muzikál vypadat úplně jinak, než jak byl kdy po světě uváděn. Některých herců a členů tvůrčího týmu jsme se proto zeptali, kým nebo čím jiným by chtěli být oni sami, kdyby takovou možnost měli.

Anketní otázka:

O kočkách se říká, že mají sedm životů. Kým nebo čím byste chtěli být v těch příštích?

Petr Gazdík (Blahobyl Všemocný)

Myslím, že by mě bavilo být tím, čím jsem, dokončit to, co případně nezvládnou, a napravit to, co pokazím... (smích)

Petr Hloušek (scéna)

Život 1. Chtěl bych být atomovým fyzikem a pomáhat paní Drábové proti přesile populistů a samozvaných nekompetentních odborníků na energetiku. Život 2. Chtěl bych být dítětem někoho slavného, protože takové děti nemusejí tak dlouho ručkovat, než se dostanou na výsluní. Život 3. Příště bych chtěl být stavitelem hudebních nástrojů. Život 4. Chtěl bych prožít 60. léta v Americe a přitom si je pamatovat. Život 5. Jeden život bez upřesnění v podobné době, jako je tato, v podobné zemi, jako je naše. Život 6. Asi nebudu originální, ale vzal bych si to klidně v podobném formátu, třeba by bylo míň vylomenin z mé strany, ale kdoví, jestli by to ještě bylo ono. Život 7. Chtěl bych se setkat s inkarnacemi těch, které mám kolem sebe nyní.

Zdeněk Helbich (produkce)

Moc bych si přál být znovu sám sebou, už jsem si na sebe nějak zvykl...

Robert Jícha (Vašnosta Brum)

Jako Vašnosta Brum (tedy kocour) bych klidně byl znovu Vašnostou Brumem. Rád baští a já mám jídlo taky rád. Jako fatalista Robert Jícha z říše lidí nechci vědět, čím budu

v příštím životě. Snažím se ale žít tak, abych byl „minimálně“ zase člověkem.

Radka Coufalová (Dželína)

Kdyby byla taková možnost, tak sedmkrát kolibříkem.

Hana Holířová (Grizabella)

Příště bych se chtěla narodit zase jako člověk, ale v minulosti. S každým životem se ocitnout v různých stoletích a prostředích, pak taky kolem roku 1930 a zažít vše kromě války... No a taky být mužem, aspoň na pár hodin. *(smích)*

Jan Mazák (asistent režie, Múz – divadelní kocour)

Děkuji, jedna zkušenost už mi stačila. Nemíním se už NIKDY zjevovat v jakémkoliv podobě.

Hana Peňa Kratochvilová (choreografie)

Já jsem spokojená s tím, který žiju, takže by mi úplně stačila možnost dalšího života *(smích)*... I když teď jsme ze zkoušek *Koček* tak zničené a namožené, že vážně uvažuju o hadovi... *(smích)*

Robert Rozsochatecký (Mungodžery)

Slyšel jsem, že kočky mají životů devět, tak bych chtěl mít ty dva životy navíc, žít tak, jak žiji, a dělat to, co miluji, a to je divadlo. *(smích)*

Klára Latzková (dramaturgie)

Já na žádné další životy a „poživoty“ nevěřím. Myslím, že bychom měli dělat maximum pro to, abychom plně žili a užívali si ten jeden život, který nám byl dán. Ale když už bych tu možnost opravdu měla, ráda bych byla v kůži naší kočičí dámy Inu. Celý den se stará jen o své základní potřeby. Nají se, když má chuť, protože misku má vždycky plnou, spí, kdy se jí zachce, protože měkké a teplé místo si v našem bytě najde kdekoliv, a když zrovna dostane chuť si s námi pohrát, jsem jí k dispozici. Nic jiného ji nezajímá, okolní svět ji netrápí, nikdo si na ní nevybílí svou zlost. Jsou dny, kdy bych takový kočičí život brala všemi deseti... drápký... mňau.

Andrea Kučerová (kostýmy)

Chtěla bych být šamankou.

Karel Škarka (sbormistr)

Zajímalo by mě, jaké by to bylo, být mravenčem. Určitě bych rád prožil život z ptačí perspektivy nebo bych byl rád kamenem v některé z nejopečovanějších zenových zahrad.

*Ptala se: Lenka Suchá,
foto: jef Kratochvil*

*Ivana Vaňková, Radka Coufalová,
Aleš Slanina a Svetlana Janotová*

KOČKY NA VELKÉ ZKUŠEBNĚ

Foto: jeř Kratochvíl

Hana Holišová získala Cenu Thálie za hlavní roli v muzikálu Papežka v režii Stanislava Moši.

V sobotu 23. března 2013 převzala herečka Hana Holišová, členka uměleckého souboru Městského divadla Brno, z rukou Petera Kovarčíka svoji první Cenu Thálie za ztvárnění

role Jany v muzikálu německého autora Denise Martina *Papežka*, který uvedlo MdB v české premiéře 4. února 2012 v režii Stanislava Moši podle stejnojmenného románu americké spisovatelky Donny W. Cross. O tom, že je muzikál *Papežka* i výkon Hany Holišové nezapomenutelným kulturním zážitkem vysoké kvality, svědčí i další ocenění,

foto: jeř Kratochvíl

CENA THÁLIE

HANA HOLIŠOVÁ

kteřá za pouhý rok obě – inscenace i představitelka hlavní role – nasbíraly. V divácké anketě Křídla 2012/2013 zvítězila Hana Holiřová v kategorii *Nejpopulárnější herečka*, v celorepublikové anketě internetového portálu i-divadlo.cz obsadila *Papežka* první příčku kategorie *Nejoblíbenější inscenace* a Hanka Holiřová získala za svoji Janu

2. místo v kategorii *Nejlepší ženský herecký výkon*.

Papežka vznikla v koproduci s německou agenturou Spotlight, měla světovou premiéru 3. června 2011 v Zámeckém divadle ve Fuldě (taktéž v režii Stanislava Moři) a byla vyhlášena *Muzikálem roku 2011*.

Lenka Pazourková

LÉTO NA DIVADELNÍM DVOŘE 2013

www.divadelnidvur.cz
1. 6. – 1. 9.
Městské divadlo Brno
Lidická 12, Brno
... na dvoře to žije

Dětský DEN

www.detskydenbrno.cz

1. 6.
2013

Pivní FEST

www.pivnifestbrno.cz

28. 6.
až 30. 6.

Letní KINO

www.letnikinobrno.cz

28. 6.
až 1. 9.

Burčáko BRANÍ

www.burcakobranibrno.cz

30. 8.
až 1. 9.

CYRIL A METODĚJ

aneb Dobrodružství písma

velkolepý příběh našich dějin

slavnostní premiéra v sobotu 22. června 2013

Inscenace *Cyril a Metoděj* nebude tradičním životopisným vyprávěním. Osud obou soluňských bratří a jejich pouť na Velkou Moravu propojuje s milostným příběhem tří Moravanů – intelektuála Svojmíra, válečníka Vojslava a jejich vzájemné lásky, smyslné venkovské dívky Vesny. Tyto činoherní výstupy se pak navíc prolínají s baletními sekvencemi, které vypráví příběh samotného jádra cyrilometodějské mise – příběh písma.

22.- 24. června, 4.- 7. července 2013

BARON TRENCK

výpravná legenda se zpěvy

29. a 30. června, 1. a 2. července 2013

MY FAIR LADY (ZE ZELNÁKU)

muzikál

12. - 14. července 2013

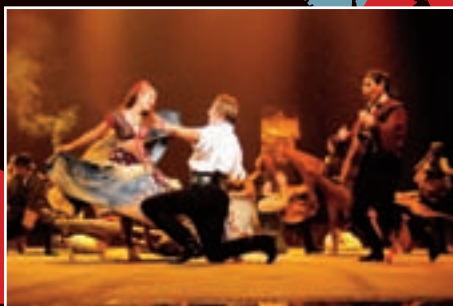
22. ČERVNA – 14. ČERVENCE 2013

KOLOČAVA

muzikálová balada

26. a 27. června 2013

ČIKÁNI JDOU DO NEBE

balada o zloději koní

9. a 10. července 2013

BISKUPSKÝ DVŮR 2013

DIVADLO – HUDBA

DIVADELNÍ SVĚT THEATRE WORLD BRNO 7.-14. 6. 2013

HUDBA – DIVADLO

DIVADELNÍ SVĚT
THEATRE WORLD
BRNO

www.divadelnisvet.cz

Letošní, již 4. ročník festivalu Divadelní svět Brno 2013 je dedikován umělci Jiřímu Suchému. V průběhu jednoho týdne se na jevištích divadel i v ulicích města představí divadelní soubory z celého světa, které vyobrazí hudbu na divadle ve všech svých podobách.

IV. ROČNÍK FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2013

Stadttheater Ingolstadt (Německo)

DYLAN – ČASY SE MĚNÍ

Inscenace se věnuje výjimečné osobnosti hudebních dějin. Motto této hudební biografie Boba Dylana je „Život je karneval, kolotoč života se otáčí“ a uslyšíte v ní 20 největších hitů (mj. *Knockin' On Heaven's Door*, *Like A Rolling Stone*, *Hurricane*) slavného písničkáře, které hraje pět hudebníků neustále přítomných na jevišti. Čtyři herci v režii Heintera Kondschaka, jenž je zároveň i autorem scénáře a autorem hudebního nastudování, rozehrají vzrušující příběh jedince, na jehož pozadí se odehrávají i dějiny 2. poloviny 20. století. Bob Dylan, vlastním jménem Robert Zimmerman, stál v čele mnoha protestních hnutí a mnohé jeho balady zlidověly. Toto revolučně kabaretní představení má místy atmosféru rockového koncertu a inscenace nabízí jak dech beroucí hudební sóla, tak zábavné anekdoty ze života hlavního hrdiny.

Narodowy Stary Teatr Krakow (Polsko)

OPERA MLECZANA

Malý žánr kabaretní buffo opery, kterou známý polský skladatel Stanisław Radwan napsal pro činoherní soubor. Spontánní a zábavná inscenace maže hranice mezi jevištěm a hledištěm, herci na mobilní pohyblivě se scéně vtahují diváky přímo do děje prostřednictvím smíchu. Příběh vznikl podle satirických kreseb Andrzej Mleczkého, jenž se originálně věnuje oblíbeným tématům, kterými jsou problematické vztahy mezi mužem a ženou představované formou populárních soap oper.

Theater der Altstadt (Německo)

A CLOCKWORK ORANGE

Stuttgartské divadlo má na svém repertoáru i klasické muzikálové tituly, na jaře roku 2012 zde ale mělo premiéru sci-fi drama *Mechanický pomeranč*, jevištní adaptace románu Anthonyho Burgessa, který proslavil pře-

vším vpravdě kultovní film Stanleyho Kubricka z roku 1971. Hlavní postava Alex a jeho kumpáni z hudební kapely Droogs jsou hrozbou jednoho města, v jehož ulicích se nebezpečně pohybují a šíří své heslo „Násilí je zábava“. Hudba Ludwiga van Beethovena zde má především významnou funkci jako tvůrce atmosféry a vytváří ostrý kontrast k až brutálním situacím děje. Futuristický příběh s kriminální zápletkou je převyprávěn pouze čtyřmi herci, kteří hrají různé postavy. Drastické scény plné násilí jsou pečlivě choreograficky vybudovány, režisér Wilfried Alt krutost obrazů nikterak neuhlazuje, dává jim vyniknout, zároveň ale dostatečně zdůvodňuje jejich zpřítomnění.

Handspring Puppet Company (JAR)

WOYZECK ON THE HIGHVELD

Handspring Puppet Company je divadelní skupení, které vzniklo v roce 1981 v Kapském Městě v Jihoafrické republice. Soubor tvoří profesionální divadelníci, výtvarníci i jiní umělci a technici. Svou práci již představili ve více než třiceti zemích po celém světě. Od roku 2007 se v londýnském National Theatre podílejí i na výjimečné a oceňované inscenaci *War Horse*.

Inscenace *Woyzeck on the Highveld* vznikla v roce 1992 v režii a scénografii významného mnohostranného umělce a výrazné osobnosti současného divadla Williama Kentridge. Inscenace kombinuje loutkoherectví a Kentridgeovy animované filmy. V roce 2011 se titul vrátil na repertoár skupiny a v režii Luca de Wita vyrazil na turné, v jehož rámci navštívil i Brno. Produkce vypráví známý Büchnerův příběh žárlivosti, vraždy a zápasu jedince s okolím. Původní příběh německého vojáka z 19. století adaptovali na život černošského přistěhovaleckého dělníka v roce 1956 v Johannesburgu, který je sžírán žárlivostí, když ho žena podvede s horníkem. Spojení loutkového a činoherního divadla s filmovými projekcemi a hudebním doprovodem i zpěvem vytváří ojedinělý divácký zážitek, který lze jen těžko zařadit do jakékoli divadelní škatulky. Výtvarná složka je zde stejně důležitá jako ta hudební a herecká a společně slouží tématu, v jehož centru jedinec bojuje s lhostejnou společností.

ČERT TĚ VEM!

JAKUB ULIČNÍK

Jakub Uličník je charismatický nadšenec, který divadlo miluje celým srdcem a užívá si každé chvíli, kdy se ocitne na jevišti. V poslední době jste jej mohli vidět třeba v inscenacích *Baron Trenck*, *Tři v tom*, *Zkrocení zlé ženy* nebo v *Kvítku z horroru*, kde hraje Seymoura. V současnosti se nejvíce raduje ze své první otcovské role a zaměstnává jej také *Středověká krčma*, kterou otevřel se svou partnerkou. Občas si zahraje i se skupinou All X, s níž na sebe upozornili v roce 2008 v soutěži X-Factor. Podrobnosti o jeho další herecké práci pro Městské divadlo Brno, roli Davea v muzikálu *Donaha!*, se dozvíte z našeho rozhovoru.

Nedávno se vám narodila dcera Rozárka, změnilo vás to nějak?

Je to to nejužasnější... Člověk přemýšlí jinak a je to obrovský motor, náboj, prostě úplně jiná energie, hledáte si čas, abyste s tou malinkatou byl. Je to úžasný, neuvěřitelný, prostě pecka!!! *Ptám se také proto, že jedna z postav muzikálu Donaha! – Jerry se rozhodne vymyslet pánskou striptýzovou show, kterou sestaví ze svých kamarádů, propuštěných ocelářů, hlavně proto, aby dokázal zaplatit alimony na dítě.*

Doufám, že se do takové situace nikdy nedostanu. (smích) Je to dobrá zápletková a nosná téma. Ale myslím, že snad ještě nemusíme zakládat pánské striptýzové show, abychom se uživil. Když chcete vydělat peníze, určitě to stále jde i jinak.

V tomto muzikálu jde taky hodně o překonání jakési mužské ješitnosti, hrdosti symbolizované svlečením se před stovkami žen... Hrdí jsme... my muži... a ješitní taky. Chlapi v *Donaha!* mají určitou křivdu, že se necítí

jako chlapi, protože nemají práci, ale ve finále vlastně tím, že se svlečou a že se pokoří, dokážou, že jsou opravdoví chlapi, čímž získají i podporu svých žen. Tato podpora přijde ve chvíli, kdy očekávají největší trapas svého života, ale tím, že do toho i přesto zvládnou jít, jim i sobě dokážou, že jsou prostě borci...

Fenomén pánského striptýzu se objevil až v souvislosti se sexuální revolucí v 70. letech 20. století. Co v těchto podnikcích ženy hledají – něco, co jim v životě chybí?

Určitě je to davová věc, ale i v tomto muzikálu se ukazuje, že ženy, které na tyto akce chodí, by ty typy mužů na jevišti doma v rea-

S nahotou na jevišti nemám vůbec žádný problém.

U mužů je striptýz rozhodně víc ojedinělý než u žen právě kvůli jejich ješitné hrdosti. O to víc ale na sobě zamakají, aby i toto nakonec dokázali.

Přijďte v muzikálu opravdu donaha, máme se na co těšit?

Takto... Já to řeknu úplně jednoduše, v podstatě, když je představení s názvem *Kráska a zvíře*, tak se očekává, že tam bude kráska a zvíře, a když je název představení *Donaha!*, tak se obávám, že by to nebylo *Donaha!*, kdyby to prostě nebylo donaha...

litě nikdy mít nechťely. Jsou to symboly něčeho, co je sice „vzletné“, ale v realitě nepoužitelné.

Možná za tím stojí i jistá krize ve vztazích způsobená tím, že muži přišli o svou práci, což se samozřejmě odrazilo v jejich sebevědomí.

Ti muži měli respektu hodnou práci, která je naplňovala, a nejsou ochotni přijmout jinou, která by byla pod jejich úroveň. Jistě jsou tu i všeobecně jiná očekávání mužů a žen, např. těžko si chlap dokáže představit, že by

*V komedii Zkrocení zlé ženy,
režie: Stano Slovák*

Ve výpravě legendě se zpěvy Baron Trenck, režie na Biskupském dvoře: Stano Slovák

pracoval např. v ochrance obchoďáku a jeho partnerka by byla managerka. Muzikál *Donaha!* je vlastně velké sociální drama, které je napsáno sice odlehčeně, ale má svou hloubku. Když se to zahraje hezky, citlivě a přesně, tak to bude mít velkou sílu. (*smích*) Je to muzikál o tom, jak to v životě skutečně je – že člověku je jednou dobře, jindy špatně, jednou se mu daří, jindy ne, ale musí se s tím nějak vyrovnat. Ale to, že se mu nedaří, znamená, že je neschopný.

Dokážu si představit, že s takovým obsazením (Zdeněk Junák, Igor Ondříček, Petr Štěpán, Lukáš Janota, Michal Isteník a další), navíc pod režijním vedením Stana Slováka, musí být zkoušení opravdu úžasné. Určitě se hodně nasmějete...

Je to výborné! Všichni jsou nadšení, líbí se jim to a baví je to. Já jsem naprosto nadšený, že právě s těmito chlapíky budu stát na jevišti, protože se vůbec nebojím toho, že bych se ne-

vysvlékl. Jak je to ve hře – buďto všichni, nebo nikdo!

Pronikli jste už v rámci zkoušení nějak do toho prostředí, absolvovali jste např. nějaké striptérské kurzy?

To právě ne, pro nás bylo stěžejní to, že chlapi v muzikálu striptýz taky nikdy neviděli a vlastně vůbec neví, jak na to, což je na tom právě to komické...

Jak vůbec vnímáte nahotu na jevišti?

S nahotou na jevišti nemám vůbec žádný problém. Nesmí to být sprosté a samoučelné (pokud nejde o záměr). Nahota je přece úplně nádherná, u nás některých i vtipná věc, a pokud se s ní citlivě pracuje, tak by byl člověk barbar, aby mu vadila. Muzikál *Donaha!* by se samozřejmě mohl klidně jmenovat *Oceláři* bez práce, ale to už by asi nikoho tolik nezaujalo.

Nemáte strach ani ze závěrečné scény v červených kožených tangách?

V tomto smyslu mohu čestně prohlásit, že mě tanga (už od dob *Měsíčního kamene*) opravdu neohrozí! (*smích*)

Text: Bea Křížová, foto: jef Kratochvíl

*V komedii Zkrocení zlé ženy,
režie: Stano Slovák*

DERNIĚRA

Jméno růže

tajuplný gotický thriller

Hudební scéna

20. a 21. KVĚTNA 2013

Zkrocení zlé ženy

legendární komedie o lásce
v různých podobách

Činoherní scéna

8., 9. a 27. KVĚTNA 2013

Měsíční kámen

upírsko-gangsterská komedie

Činoherní scéna

30. a 31. KVĚTNA 2013

Umberto Eco;

JMÉNO RŮŽE

Františkánský bratr William z Baskervillu spolu se svým žákem, mladým novicem Adsonem z Melku pátrá po okolnostech záhadných úmrtí, k nimž dochází během několika listopadových dnů roku 1327 v jednom nejmenovaném opatství v Itálii a které úzce souvisí s největší knihovnou tehdejšího křesťanského světa. Chce-li William z Baskervillu přijít záhadě na kloub, musí se vzepřít autoritě církve, Svaté inkvizici i čelit temnému spiknutí mnichů v opatství, musí se zkrátka spolehnout jen na svůj důvtip a inteligenci... Vášnivým a magickým příběhem proniká divák do tajů středověké vzdělanosti i středověké politiky, do milostných vytržení, do víru hlubinných duchovních prozírení i smyslné rozkoše...

Režie: Petr Kracík

Hrají: Viktor Skála, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Junák, Ladislav Kolář, Rastislav Gajdoš, Stano Slovák, Lukáš Vlček, Jaroslav Matějka, Michal Nevečný, Miloslav Čížek, Igor Ondříček, Jiří Mach, Martin Havelka, Radek Láska a další.

William Shakespeare;

ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY

Všichni v Padově by chtěli krásnou, milou a pokornou Bianku, dceru pana Battisty, zejména pak romanticky rozdychtěný Luencio. Smíla všech smůl – pan Battista trvá na tom, že nejdřív musí provdat svou starší dceru Kateřinu. Ta je však pro svou hubatost, aroganci a neposlušnost naopak postrachem mužů a nápadníci se právem obávají, že ji nikdy nikdo za manželku chtít nebude. A právě proto by se nikdy nemohla vdát ani Bianka. To ovšem nemožnou připustit! Seženou a zaplatí tedy Kateřině zena – užvaněného, chlubitvého a světem protřelého frajířka jménem Petruccio, který tuto dračiči v sukních vskutku „zkrotí“. Nebo zkrotí zároveň ona jeho? A kdo bude nakonec větší saní? Bianka, nebo Kateřina?

Režie: Stano Slovák

Hrají: Radka Coufalová, Martin Havelka, Evelína Kachlářová, Zdeněk Junák, Alan Novotný, Jaroslav Matějka, Jakub Przebinda, Michal Isteník, Jakub Uličník, Josef Jurásek, Tomáš Sagher, Rastislav Gajdoš, Zdeněk Bureš, Eva Gorčicová.

B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák;

MĚSÍČNÍ KÁMEN

Spleťtý příběh vypráví o drahokamu mimořádné hodnoty, který může svému majiteli zaručit nesmrtelnost a který je ukraden mřumilovnému mnišskému řádu Hubalů. Ti se jej vydávají nalézt, ale zjišťují, že stopy vedou do podivného, skrznaskrz hříšného a zkaženého mexického městečka Santa

Mondega. A to je jen začátek parodické, zábavné a nápadité divadelní podívané, která si pohrává s prvky thrilleru, akčního filmu, upírského hororu či westernu a kde se střetává asijské bojové umění šaolinských mnichů s proklatě rychlými pistolemi!

Režie: Stano Slovák

Hrají: Aleš Slanina, Jan Mazák, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Jakub Przebinda, Michal Isteník, Evelína Kachlářová, Tomáš Sagher, Martin Havelka, Marta Prokopová, Igor Ondříček, Rastislav Gajdoš a další.

Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán;

CYRIL A METODĚJ

Osud soluňských věrozvěstů a jejich velkomoravské mise tvoří jeden ze zakladatelských příběhů českého národa a podstatný prvek jeho identity. Autoři se ve svém vyprávění soustředí na posledních šest let Cyrilova/Konstantinova života – jeho a Metodějův příchod na Velkou Moravu, vytvoření písma hlaholice, zavedení staroslověnštiny jako bohoslužebného jazyka, odchod z Moravy a posléze na triumfální obhajobu jejich mise a oprávněnosti slovanské liturgie.

K příběhu Cyrila a Metoděje však zároveň přidávají dvě kontrapunktické linie. První je milostný příběh tří Velkomoravanů – válečnicka Vojslava, adepta mnišství Svojmíra a prosté venkovské dívky Vesny. Na jejich osudech a jejich značně odlišných postojích k příchodu soluňských bratří autoři demonstrierují konkrétní význam a dopad cyrilometodějské mise, jakož i svár idealistického úsilí Cyrila a Metoděje s politickým pragmatismem oné doby.

Inscenace je navíc vytvářena ve specifickém žánru „činohry s baletem“. Činoherní výstupy jsou prokládány samostatnými výstupy baletními s hudbou Karla Albrechta, která byla speciálně pro tuto inscenaci zkomponována. Tanec dodává inscenaci hlubší symbolický ráz a poukazuje na obecnější smysl cyrilometodějského příběhu a dále ji vizuálně obohacuje a navíc vypráví i další samostatný příběh – příběh písma. Písma, které je dobrým sluhou, ale zlým pánem, písma, kterým se dá napsat kniha básní i anonymní udání, milostný dopis i rozsudek smrti.

Režie: Stanislav Slovák

Joseph Kesselring;

JEZINKY A BEZINKY

ANEB ARSENİK A STARÉ TETY

Byl to Jan Werich, který tuto hru viděl na Broadwayi a který ji nechal přeložit a uvést v Čechách v roce 1958. Důvodem jeho nadšení byl fakt, že se na divadle ještě nikdy předtím tolik nesmál...! Tedy právě jemu jsme dnes vděční za to, že se můžeme i my bavit jednou z nejslavnějších detektivních komedií světové dramatiky, jejíž děj se odehrává v milém a pohodlném domě, z jehož stěn dýchá spíš atmosféra viktoriánské Anglie než newyorský Brooklyn padesátých let. Dvě starší elegantní dámy, sestry Abby a Marta Brewsterovy,

PROGRAM KVĚTEN

Činoherní scéna

1.5. st	18.00	Jezinky a bezinky	
2.5. čt	19.30	Jezinky a bezinky	R2013
3.5. pá	19.30	Jezinky a bezinky	A2013
4.5. so	19.30	Jezinky a bezinky	M2013
5.5. ne	18.00	Jezinky a bezinky	
7.5. út	19.30	Jezinky a bezinky	X2013
8.5. st	18.00	Zkrocení zlé ženy	
9.5. čt	19.30	Zkrocení zlé ženy	T2013
16.5. čt	14.00	Donaha!	
16.5. čt	19.30	Donaha!	AB5
17.5. pá	19.30	Donaha!	P
19.5. ne	19.30	Donaha!	
22.5. st	19.30	Donaha!	A3
23.5. čt	19.30	Donaha!	C4
24.5. pá	19.30	Donaha!	A5
25.5. so	19.30	Donaha!	A6
26.5. ne	19.30	Donaha!	E7
27.5. po	19.30	Zkrocení zlé ženy	Z2013
28.5. út	19.30	Donaha!	A2
29.5. st	19.30	Donaha!	AB3
30.5. čt	18.00	Měsíční kámen	
31.5. pá	18.00	Měsíční kámen	

Hudební scéna

9.5. čt	19.30	Kočky	C4
10.5. pá	14.00	Kočky	
10.5. pá	19.30	Kočky	C5/E5
11.5. so	19.30	Kočky	P
12.5. ne	19.30	Kočky	D/E7
13.5. po	19.30	Kočky	A1/AB1
14.5. út	19.30	Kočky	A2/AB2
15.5. st	19.30	Kočky	A3/AB3
16.5. čt	19.30	Kočky	A4/AB4
20.5. po	18.00	Jméno růže	
21.5. út	18.00	Jméno růže	
23.5. čt	18.00	Kočky	
26.5. ne	18.00	Kočky	
28.5. út	19.30	Kočky	C2/E2
29.5. st	18.00	Kočky	
30.5. čt	18.00	Kočky	
31.5. pá	19.30	Kočky	A5/AB5

Jezinky a bezinky

Jméno růže

PROGRAM ČERVEN

Činoherní scéna

1.6. so 19.30	Donaha!	AB6
2.6. ne 18.00	Donaha!	
3.6. po 19.30	Donaha!	A1
4.6. út 19.30	Donaha!	E2
6.6. čt 19.30	Donaha!	AB4
10.6. po 19.00	Opera mlczana	
12.6. st 19.00	A Clockwork Orange	
14.6. pá 19.30	Donaha!	C5
15.6. so 19.30	Donaha!	
16.6. ne 19.30	Donaha!	D
17.6. po 19.30	Donaha!	AB1
18.6. út 19.30	Donaha!	AB2
20.6. čt 19.30	Donaha!	A4
25.6. út 19.30	Donaha!	C2
28.6. pá 19.30	Donaha!	E5

Hudební scéna

1.6. so 19.30	Kočky	
4.6. út 18.00	Zorro	
5.6. st 19.30	Zorro	
6.6. čt 18.00	Zorro	
9.6. ne 19.00	Dylan - Časy se mění	
13.6. čt 19.00	Woyzeck on the Highveld	
14.6. pá 19.00	Woyzeck on the Highveld	
19.6. st 19.30	Kočky	
20.6. čt 18.00	Kočky	
21.6. pá 18.00	Kočky	
22.6. so 19.30	Kočky	A6/AB6
24.6. po 19.30	Kočky	
25.6. út 18.00	Kočky	

BISKUPSKÝ DVŮR 2013

22.6. so 20.30	Cyril a Metoděj
23.6. ne 20.30	Cyril a Metoděj
24.6. po 20.30	Cyril a Metoděj
26.6. st 20.30	Koločava
27.6. čt 20.30	Koločava
29.6. so 20.30	Baron Trenck
30.6. ne 20.30	Baron Trenck
1.7. po 20.30	Baron Trenck
2.7. út 20.30	Baron Trenck
4.7. čt 20.30	Cyril a Metoděj
5.7. pá 20.30	Cyril a Metoděj
6.7. so 20.30	Cyril a Metoděj
7.7. ne 20.30	Cyril a Metoděj
9.7. út 20.30	Cikáni jdou do nebe
10.7. st 20.30	Cikáni jdou do nebe
12. - 14.7. 20.30	My Fair Lady (ze Zetliáku)

příjemné a pohostinné slečny, zvou podobně staré pány na bezinkové víno... V této rajske pohodě se však dějí věci nadmíru podezřelé... A tak když tety navštíví jejich synovec Mortimer, nestačí se divit...

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Zdena Herfortová, Jana Gazdíková, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Martin Havelka, Evelína Kachlárová, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Bureš, Karel Mišurec, Tomáš Sagher, Michal Isteník a Robert Urban.

J. Cameron, S. Clark, H. Edmundson, I. Allende:

ZORRO

Legendární příběh hrdiny „Zorra mstitele“ od chilské autorky Isabel Allende inspiroval hudební skupinu Gipsy Kings a jednoho z nejlepších londýnských hudebních aranžérů Johna Camerona, společně s autorem scénáře Stephenem Clarkem, kteří uvedli tento příběh jako muzikál na West Endu 15. července 2008. Ukázalo se, že vůbec první divadelní dramatisace tohoto příběhu souboje dobra a zla, lásky a vášně, navíc dramaticky prokomponovaná s takovými songy jako například *Bamboleo* či *Djobi Djoba* a mnoha dalšími zcela novými skladbami v rytmu flamenca, se rázem stala hitem sezóny s nominací hned na několik prestižních divadelních cen. Podmanivá hudba, jedinečná choreografická a akrobatická čísla a emocionálně nabitý romantický příběh – to vše je muzikál *Zorro*, který u nás měl svou českou premiéru!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Lukáš Janota, Johana Gazdíková nebo Viktoriá Matušová, Svetlana Janotová nebo Ivana Vaňková, Robert Jícha nebo Dušan Vítězek a další.

Petr Ulrych, Stanislav Moša:

KOLOČAVA

Příběh Nikolaj Šuhaje se odehrává v etnicky bohatém prostředí podkarpatské vesnice, v níž domínuje živel ruský a židovský. Oproti předchozím divadelním podobám je posílen právě prvek židovský, bez něhož je výpověď o prostředí, v němž se „zastavil čas“, nedmyslitelná. A tak, vedle již známých šuhajovských motivů, se v této verzi objevují i Olbrachtovy motivy ze života chasidů s charakteristickými rysy tohoto etnika, jehož nejvýraznějším projevem, který se uchoval až do dnešních dnů, je právě hudba. Pochopitelně že muzikálová inscenace v baladickém hávu je nemyslitelná bez živého hudebního doprovodu, o který se stará skupina Javory rozšířená o obsazení klezmerské kapely. Nemenší úlohu zde má i choreografie Vladimíra Kloubka a filmové dotáčky Dalibora Černáka.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Robert Jícha nebo Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Radka Coufalová nebo Markéta Sedláčková, Eva Jelínková nebo Libuše Billová, Ivana Vaňková, Petra Jungmanová, Miroslava Kolářová, Pavel Straka, Alan Novotný nebo Peter

Veslár nebo Jiří Harnach, Martin Havelka, Karel Mišurec, Zdeněk Bureš, Tomáš Sagher nebo Jakub Uličník, Zdeněk Junák nebo Ladislav Kolář a další.

Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

BARON TRENCK

Původní historické drama vzniklé přímo pro jedinečný prostor Biskupského dvora hodlá nejen využít jeho unikátních dispozic a magické atmosféry – přichází i s látkou, která se právě do jeho prostor nanejvýš hodí. Tělo hrdiny naší inscenace, legendárního vojévůdce rakouské armády Františka Trencka, totiž odpočívá jen několik desítek metrů od Biskupského dvora, v kapucínské kryptě kostela Nalezení svatého Kříže.

Věhlasný baron Trenck byl mimořádně sugestivní, kontroverzní a rozporuplnou osobností – vzdělaný intelektuál, schopný válečník a přitažlivý muž na straně jedné, pudový násilník na straně druhé. Jeho životní příběh byl plný bitev, násilí, neustálé koketérie se smrtí a zároveň mnoha romantických milostných avantýr. Inscenace, která o něm vypráví, bude rovněž opulentní divadelní hostinou: výpravné kostýmy, bojové scény, duchaplné konverzace i komentující vstupy jarmarečního pěvce, to vše ve spojení s krásou historické architektury a volně nebo nad námi.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Petr Štěpán, Martin Havelka, Jakub Uličník, Hana Kovářková, Milan Němec, Andrea Březinová, Svetlana Janotová, Johana Gazdíková, Zdeněk Junák, Dušan Vítězek a další.

Terrence McNally, David Yazbek:

DONAHA!

Tento nový muzikál byl napsán podle populárního britského filmu *The Full Monty*. Dílo vyrůstá z autentické, ničím nepřikrášlované britské reality a právě pro britskou povahu je zde tak sympaticky typické, že si i z těch nejsmutnějších lidských situací: sociální krize – nezaměstnanost – ztráta sebedůvěry – umí udělat dokonalou randu! Muzikál, stejně jako film, vypráví o partě nešťastných kamarádů ocelářů, kteří přijdou ve stejném okamžiku o práci. Jejich snaha najít nové uplatnění nemá úspěch, a tak z čirého zoufalství založí taneční striptérskou skupinu. Co na tom, že fyzicky ani věkem obvyklé představení o profesionálních striptérech zcela neodpovídají... Dílo je vybaveno hudbou se skvělým rockově-funkovým aranžmá a poté, co před pár lety dobylo newyorskou Broadway, se na ně můžeme těšit i v našem divadle.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Petr Štěpán, Markéta Sedláčková, Zdeněk Junák, Igor Ondříček, Michal Isteník, Jakub Uličník, Lukáš Janota, Zdena Herfortová, Jana Musilová, Johana Gazdíková nebo Hana Holišová a další.

Zorro

romantický historický muzikál

Hudební scéna

4. - 6. ČERVNA 2013

Koločava

muzikálová balada

Biskupský dvůr

26. a 27. ČERVNA 2013

Baron Trenck

výpravná legenda se zpěvy

Biskupský dvůr

29. a 30. ČERVNA, 1. a 2. ČERVENCE 2013

NA SKLENIČCE

S PETREM HLOUŠKEM

Jako vystudovaný ilustrátor by měl v klidu ateliéru pečlivě doplňovat obrázky do nějaké vědecké publikace. Namísto toho se brněnský výtvarník Petr Hloušek stále více etabluje v megashowbiznyosu. A to dokonce už nejen na „domácí“ půdě Městského divadla Brno, ale i v zahraničí. Jeho posledním počinem se stala scéna a projekce pro *Mary Poppins* – po úspěchu v moravské metropoli si ho vybrali tvůrci muzikálu pro divadlo v islandském Reykjavíku.

Jak se brněnský výtvarník dostane k práci na Islandu?

Je to docela veselá příhoda. Přišel mi mail začínající Hello, I'm director...., takže jsem ho málem vzápětí vymazal v domněnku, že jde o klasický spam, nabízející mi miliony... Naštěstí jsem si všiml dál v textu slov *Mary Poppins*, takže jsem si přečetl, že ředitel divadla v Reykjavíku mne žádá o spolupráci... Mimochodem, v roce 2010 jsme s manželkou sháněli au-pair k dětem a poslali jí text, kterým si v *Mary Poppins* hledají chůvu děti Banksovy. Týden poté jsem dostal já nabídku z Městského divadla Brno, abych připravil scénu právě pro tento muzikál. Loni počátkem léta jsme použili stejný způsob, když jsme opět

hledali slečnu na hlídání – a za týden přišla nabídka z Islandu. Tak nevím, kdo to vlastně všechno zařizuje...

Islandané viděli brněnské představení, než vás oslovili?

Ne, v podstatě si mne vygooglili. Což není zas tak složité, protože *Mary Poppins* dělali totiž po celém světě všeho všudy jen asi tři čtyři výtvarníci a většinou jde o ty původní, londýnské verze. Takže když si někdo zadá *Mary Poppins*, vyjeďu mu vždy i já. Současně je pravda, že panu režisérovi Bergur Þór Ingólfssonovi se naše pojetí líbilo, nejvíc ho zaujala podoba banky – právě takovou představu „ponurého realismu“ chtěl dostat do celé inscenace. Od počátku jsme se shodovali na tom, že by měla být tak trochu ve stylu Tima Burtona.

V čem je islandská *Mary* jiná než brněnská?

Některé věci jsou dané jednou provždy. Naše koncepce se však přece jen od tradiční podoby liší a je to poznat i na pojetí scény. Například dům Banksových, v němž se odehrává více než polovina muzikálu, jsme změnili od základu. Nechali jsme tam krb i otcův koutek, které tam podle scénáře musí zůstat, ale změnili jsme pocit z toho domu. V naší verzi tatínek sice pracuje v bance, vydělává a tváří se

jako důležitý finančník, ale jeho skutečná pozice je jiná. Jde jen o jednoho z mnoha úředníků, kteří tam pobíhají. Takže i dům jeho rodiny působí honosně, ale známky luxusu už berou za své, má popraskanou omítku, je špatně opravený... Když jsme třeba hledali cestu, jak Mary přesvědčila děti, aby si v tom pro ně nudném parku hrály, vzpomněl jsem si na vlastní dětství a hledání pokladů. Mary ve skutečnosti nekouzlí v pravém slova smyslu, jen vás mentálně dovede k jinému rozhodnutí, což se v tomto případě stalo prostřednictvím hry, v níž se park s antickými sochami změnil v bájnou Atlantidu. Výhodou bylo, že texty písni nejsou důkladně popisné, takže nám dávaly určitou volnost. Žádné výhrady nezazněly ani od majitelů práv.

Jak se vám s Islandany pracovalo?

Přístup všech je tam daný prostředím svobodné západní Evropy, v němž vyrůstali. Tady jsou lidé brzy unavení, naštvaní, nedokážou v sobě najít tolik entuziasmu, aby byli pořád „keep smiling“, což zaměstnanci divadla v Reykjavíku v sobě měli. I proto, že by byl omyl myslet si, že jde o izolovanou ostrovní zemi. Až tam jsem pochopil, že oni žijí na D1

mezi Londýnem a New Yorkem – do jednoho města mají dvě hodiny, do druhého doletí za čtyři. Například všichni včetně zaměstnanců dílen divadla viděli *Mary Poppins* v Londýně nebo v NY. Takže věděli, do čeho jdou a k jaké kvalitě míří.

A islandské publikum?

Reykjavík je podobný jako Brno, podobné je tam i rozložení divadel. Je to ale hlavní město, takže na premiéru přijde nejen primátor, ale také prezident a předsedkyně vlády. Určitě tam lidé chodí do divadla aktivněji. Pro zajímavost, všech dvacet tisíc lístků na *Mary Poppins* se vyprodalo tři dny před premiérou.

Není pro scénografa divné dělat v krátké době totéž? Neštvete vás pak, že jste měl udělat něco jinak už poprvé, nebo nemáte pocit, že se jen opakujete?

Není to věc, kterou děláte znovu, do stejné řeky nevstoupíte. Ale je to nová cesta, na kterou jste připraveni. Jako když potkáte někoho, s kým si chcete povídat, ale nemáte čas. A pak pořád myslíte na to, co tomu člověku chcete říct, na co se ho chcete zeptat. Když ho pak znovu potkáte, nezaskočí vás to. Když jsme do dělali *Mary Poppins* v Brně, byli jsme spoko-

*S režisérem Stanislavem Mošou
a fotografem Tinem Kraiochvílem*

*S režisérem
muzikálu Mary Poppins
Petrem Gazdíkem*

jeni, ale také jsme věděli, že tohle nešlo stihnout, nad tím jsme měli přemýšlet jinak. To vše mi teď umožnilo vymyslet mnohé věci bez nedostatků, o nichž v Brně vím. V Reykjavíku jsem měl také více času, vlastně jsem pět týdnů jen spal anebo pracoval na *Mary*, i proto, že světlo tam bylo denně tak dvě hodiny.

Projekce, dotáčky a videa jsou stále častěji součástí scény. Nemízí v tom trochu podstata divadla?

Je to dobrá cesta, pokud se správně pracuje s tématem. Není to tak, že by projekce měly být ve všem, nemyslím, že by se musely objevovat v klasické činohře. Ale pokud jde o muzikál nebo spektakulární věci tohoto typu, tak prostě technologie jde dopředu a vyvíjí se. Nikdo přece neočekává, že budeme svítit svíčkami jako v barokním divadle. Scénu jde dotvořit jakkoliv, ale vždy jde o to, aby to souviselo s tématem a nezabýjelo ho to.

Po brněnské „šučce“ jste absolvoval studia knižní ilustrace na bratislavské Vysoké škole výtvarných umění. Jak se knižní ilustrátor dostane do showbyznysu?

Je to zvláštní, taky se ptám. Zhruba před osmi lety mne oslovili z MdB, když potřebovali rychle najít někoho, kdo dokáže nakreslit, ale současně i digitálně zpracovat ilustrace do představení *Magical Broadway* – a to všechno za dva měsíce. To, co následovalo, byly pak vždy věci, které rovněž souvisely s moderními technologiemi, proto jsem se pak dostal i ke scénám právě pro ty velké muzikály.

Máte nějaký vysněný titul, který byste chtěl ilustrovat?

Vždycky přemýšlím, jestli bych raději nějakou knihu ilustroval nebo převedl do komiksu, což je strašně náročná kategorie. Ale moc by mne to bavilo i přesto, že když vidím úroveň světových kreslířů, určitě by to zůstalo maximálně na tom českém písčúku. Ale bavilo by mne udělat tak nějaké zajímavé téma, spíš nějakou fantasy než tradiční americký styl.

A co váš film Legendy nížin, na němž byste rád spolupracoval s kolegy z Městského divadla Brno?

Stále na něm pracujeme, i když teď jsme si dali trošku oddech. Mám zase nápady, jak dopra-

covat scénář, protože vždycky zjistím, že o těch věcech díky zkušenostem z divadla zase vím víc a mám jiný názor, jak vystavět jednotlivé postavy... Důležitější v tomto případě ale bude atmosféra, pocit. Nebude to totiž klasický příběh. Můj scénář i představy mají blíž k bájím a legendám. Třeba někdy uvidíme.

A co vás teď čeká?

Kočky, scéna a projekce pro Městské divadlo Brno. A moc se na to těšíme, protože jsme byli dokonce přímo požádáni majitelem licence, aby to konečně už nebyly ty fousaté kočky na smetišti... Myslím, že se nám to docela podařilo posunout jinam. Standa Moša vymyslel koncepci i spoustu zajímavých dramaturgických zásahů. Ale to už nebudu prozrazovat. No a na konec sezóny *Cyril a Metoděj* pro Biskupský dvůr. Na to se těším také, protože to bude pro změnu vážná a vznešená věc s moudrým podtextem, i když nepochybují, že autorům Janu Šotkovskému, Stano Slovákovi a Petru Štěpánovi se tam podaří naočkovat i dost humoru.

*Text: Jiřina Veselá,
foto: jef Kratochvil*

*Scéna muzikálu Mary Poppins
z divadla v Reykjavíku,
autor: Petr Hloušek*

ZORRO: KDYŽ SE CHVĚJE SRDCE I BRÁNICE

Je až s podivem, že po bezmála stoleté literární, rozhlasové a filmové existenci proslulého mstitele Zorra nesáhlo zatím divadlo. V hudebním podání příběh neohroženého muže s maskou a v černém plášti ožil v roce 2008 v proslulé líní muzikálů – West Endu v Londýně. A jen pět let po světové premiéře uvádí titul nazvaný prostě *Zorro* v prvním českém provedení také Městské divadlo Brno.

Legendární story (nejde o původní časopisecký brak Američana Johnstona McCulleye z roku 1919) tady pochází od chilské autorky Isabel Allende. Udatného tajemného hrdinu recyklovala do zpívající a tančící podoby hudební skupina Gipsy Kings a jeden z nejlepších londýnských hudebních aranžérů John Cameron společně s autorem scénáře Stephenem Clarkem. Romantický příběh o nikdy nekončícím souboji dobra a zla, lásky a vášně v muzikálu *Zorro* zní v rytmu flamenka. Vše dotváří efektní sborová čísla na světově proslulé hity cikánských králů, jako je *Bamboleo*, *Baila Me* nebo *Djobi Djoba*. A tak není divu, že v Londýně měli rázem hit s nominací na několik prestižních divadelních cen. A v Brně tomu může být podobně. Bez pohrůžky Zorrovým kordem přiznám, že jsem šel na českou premiéru titulu s rozpaky. A to nemám nic proti pokleslým žánrům, miluju je. Ulepená muzikálová telenovela, kterou jsem s hrůzou očekával, se naštěstí nekonala, nebo vlastně jenom zčásti. Muzikál *Zorro* je totiž (v milostných duetech nebo scénách o útlaku chudých) bezmála melodramatickým kým. Zážitek z tohoto díla ovšem obstarává jeho umné polarizování mezi lehký škvár a jeho nenucenou parodii. Tady si přijde na své srdce i bránice. Autoři totiž příběh o potrestaném lumpovi, vězněném otci, před popravou uchráněných venkovanech, ale také o zavražděné moudré cikánce Inez, lásce dvou krásných hlavních hrdinů a mnoho dalších nasládlých motivů skvěle odlehčují. Když se vydává Zorro na svoji první trestnou vý-

pravu, trvá tento modesman na svojí šik červené pláštěnce. Inez páchnoucí část oděvu vyhodila, musí tedy vzít černou. Zrodila se legenda... Jindy smíchem vyprsknete, když Zorro v jedné osvobozovací scéně přizná, že má svých šest pomocných klonů, a není tedy tak všudypřítomný a nepřemožitelný. Anebo když se ráčkující kněz, věrně zastupovaný Zorrem, po zpovědi padoucha zhroutí. Ptá se totiž ztělesněného dobra, zda má opravdu tak děsnou vadu řeči.

Brněnskou inscenaci připravil režisér Petr Gazdík. Jeho rukopis také lavíruje mezi popsanými polohami a možnostmi textu. Prolog večera obstará skutečně plápolající táborák s tlupou cikánů a drobotinou kolem. S ohněm a sladkými dítky, jak víme, na jevišti jako se šafránem. A že Gazdík nebere Zorra tak upjatě a kanonicky lze vyčíst z obsazení hlavního hrdiny. Plavovlasý Lukáš Janota s klučíím pohledem má daleko k očekávanému hispánskému černoookému idolu. Janota ovšem svoji roli bezpečně zvládl pěvecky, herecky i pohybově. A Janotovo výmluvné nevinné culení může být v ironičtějších okamžicích inscenace pro přihlížející romantičky neobvyklý bonus. S jemným šibalským odstupem, jindy zase naplno a vážně si užívá svého zlotřilého Ramóna herec Dušan Vitázek, který dosud v Brně obstarával spíše kladné hrdiny. Opravdu klenotem brněnského *Zorra* je však svůdná cikánka Inez v podání Ivany Vaňkové. Bez falešné vzletnosti: tady vidíte mimořádnou muzikálovou osobnost. Vaňková výrazně herectví sází na hlasovou i pohybovou perfekci. A také na hrdé aristokratický odstup od role, čímž ji pro diváka činí vyrýsovanější, srozumitelnější a opravdovější. Vaňková s lehkostí uhraje někdy i sentiment a patos, které inscenací nejen v okamžiku její zákeřné vraždy prorůstají.

Lehká nadsázka, silné romantické gesto, výtečně zvládnutá sólová i sborová čísla v opulentní scénografii. To vše je brněnský *Zorro*. Není bez zajímavosti, že pocit plnotučného zážitku budete mít i přesto, že se kvůli licenčním podmínkám tady hraje na half playback. Ale to není také tak úplně pravda a inscenátoři příkaz nápaditě obešli. Výtečnou muziku

Gipsy Kings ze záznamu tady na jevišti doplňuje flamenkový kytarista a dva bravurní trumpetisté u bočních portálů. Zkrátka a dobře: muzikálový *Zorro* v Brně vždy něčím mile překvapí.

Luboš Mareček, *Lidové noviny*, 28. 3. 2013

ZORRO PEVNĚ PROTI VLÁDĚ KORUPCE A STRACHU

Muzikálový hit v Městském divadle Brno předstíhl scény newyorské Broadwaye

Není tématu, které by se historií kinematografie vinulo častěji než legenda o mstiteli bezpráví, o španělském Jánošíkovi z časů, kdy Kalifornie nebyla ještě částí Spojených států.

Nejaktuálnější je ovšem *Zorro* – muzikál podle románu Isabel Allendeové. Knižka vyšla teprve před osmi lety. A v Brně muzikál hraji dřív než na Broadwayi!

V roce 2008 měl hudební *Zorro* Gipsy Kings, Stephena Clarka, Helen Edmundsonové a Johna Camerona premiéru v Londýně. Písň *Baila Me, Bamboleo* a *Djobi Djoba* se přes noc staly světovými hity. *Zorro* se pak hrál ve Francii, Rusku, Japonsku, v Koreji, Bulharsku a Polsku. Nyní dorazil do Česka.

I v poušti spoušť

Po brněnském Městském divadle doputuje Don Diegův cikánský klan s krásnou Inez a zlotřilý bratr Ramón konečně do Spojených států – ještě letos pryč – a po velkém americko-kanadském turné v roce 2014 i do newyorského muzikálového Eldoráda.

Paraliterární, řekněme rovnou brakový *Zorro* je nesporným fenoménem. Od němče verze s Douglašem Fairbanksem v roce 1920 podle ještě o rok staršího rodokapsu Johnstona McCulleyho nese ovšem v sobě tajemnou melancholii a ušlechtilost středověkých rytířských příběhů.

Zorro má jen dva konkurenty: d'Artagnana a Robina Hooda. Padesátkou filmových a televizních variací, až po dvě poslední s Antoniem Banderasem, je však hrdinou nejfrekventovanějším. Proč? Inu pro naději, že svět není jen zkorumpovaný, a když, tak jsou i země, ve kterých místo amnestie čeká zločince trest nebo odplata.

To všechno přesně vystihli režisér Petr Gaz-

dík a dramaturg Jan Šotkovský, kteří *Zorra* přeložili a uvedli na Moravu.

Rumba a samba

Jsou *Tři mušketýři*, *Angelika*, *Černý tulipán* nebo *Trója* uměním? Jestli jsme schopni odpovédět ano a přistoupíme na hru inscenátorů s tématem, potom nás jejich *Zorro* pobaví i dojme, protože ne všichni zápas se zločinem přežijí.

Fajnšmekři ocení, že záplavu anglosaských rytmů vystřídají rumba, samba, paso doble a flamenco.

A soubor všechny přesvědčí, že je u nás bezkonkurenční. Od titulního Lukáše Janoty, jeho nepřítel alternovaného Robertem Jíchou a Dušanem Vitázkem a cikánky Inez Svetlany Janotové nebo Ivany Vaňkové až po nové tváře v company... Mambo!

Jiří P. Kříž, *Právo*, 20. 3. 2013

MUZIKÁL ZORRO:

VELKÁ PODÍVANÁ V RYTMU FLAMENKA

Samotný příběh muzikálu je prostý, nekomplikovaný, leč vkusně zpracovaný a nabízí tzv. lidovou zábavu v dobrém slova smyslu. Muzikál příběhově nemůže, a patrně ani nechce konkurovat všem těm *Bídníkům*, *Ježíšům* nebo *Evitám*, ale spíš nabídnout alternativu, jejíž síla je v originální hudbě, temperamentních tancích a pompézní výtvarné podívané. A také ve slovním humoru – když Diego zachrání se svými kumpány v přestrojení Luisu v poslední vteřině před popravou, na dotaz „Proč ti to trvalo tak dlouho?“ odpovídá „Zkus

tady v poušti najít sedm kostýmů Zorra!“.
Smích v hledišti vzbuzuje i šišláni kněze, jenž se sám podivuje své špatné výslovnosti.

Režisér brněnské inscenace Petr Gazdík s tímto vědomím k látce přistoupil a *Zorra* inscenuje nekomplikovaně, působivě a řemeslně zručně. Zná dokonale svůj soubor, dokáže z dobře obsazených herců vytěžit maximum a dopřává divákům výpravnou show plnou flamenka, jevištních efektů a kouzelnických triků. Ruku v ruce s jeho pojetím jde skvělá choreografie Lucie Holánkové, nabízející krom emocionálních cikánských tanců i expresivní podupávání a další rytmické vychytávky. Imaginativní a půvabně a moderně nasvícená scéna (světelný design David Kachlíf) Aleše Valáška diváky důvěryhodně přenáší do cikánského tábora, paláce, vězení i na popraviště, je dostatečně pompézní, ne však jednoduše popisná. Slušivé barevné kostýmy pochází z návrhářské dílny Veroniky Hindle. Zcela netradičně se na Hudební scéně zpívá na half playback (podmínka majitelů originální licence), představení ale oživuje dvojice dobře sehraných trumpetistů a výborného kytaristy (při premiéře Dario Piga ze souboru Iberica, oceněný v roce 2009 od španělské asociace AIE v Madridu jako jeden ze čtyř nejlepších mladých kytaristů flamenka). Vokálně soubor tradičně pečlivě připravil Karel Škarka.

V titulní roli Diega alias Zorra vystupuje všestranně nadaný Lukáš Janota. Roli zvládá ve všech odstínech, je přesvědčivým mstitelem i bez frajerských gest, vyslovené si pak pohrává s úlohou trochu přihlouplého a naivního Ramónova bratra. V tohoto démonického despotu se proměnil během premiéry Dušan Vitázek, z něhož zloba a hněv sálá až do poslední řady, byť právě jeho úlohu napsali autoři hodně prvoplánově a neobdarili svého bídáka rafinovaností Richarda III. ani pochybnostmi Javertovými. A Vitázek opět dokazuje, že záporné postavy se mu hrají dobře, koneckonců sehrál jich s úspěchem už dost. Dařilo se i Johaně Gazdíkové coby Luise, která v jejím podání není prototypem dobrotivé naivky, ostatně tato herečka většinou vyniká v postavách živočišnějších, jako byla např. Singoalla. Tápající seržant Garcí

v podání Tomáše Saghera pochybuje o svém poslání, touží vzepřít se moci – ovšem odhodlá se k hrdinskému činu, nebo zůstane jen submisivem, který na rozkaz svého pána v pokleku očistí jeho boty? Krom již zmíněných herců má obsazení brněnského *Zorra* ještě dva žolíky – Ivanu Vaňkovou jako cikánku Inez, která je herecky suverénní a stále stejně uhrančivá jako v dobách Rady z jiného „cikánského muzikálu“, a Láryho Koláře v dvojroli starého Cikána a Dona Alejandra. Pana Herce, jenž nic neztrácí ze svého šarmu, naopak zraje jako dobré víno, kterému, ač nekřičí, rozumíte každé slovo, čekáte na každou jeho repliku. Podobných není na českých jevištích mnoho – skvělý Zorba, Doolittle, Zobar, Schultz, Tovje atd. dokáže zaujmout i v úlohách, kde bychom možná mnohé jiné přehlédli. Londýnský kritik Michael Billington po světové premiéře muzikálu *Zorro* mj. napsal: „Možná to není vysoké umění, ale každopádně je to zábavné – a do unylého světa muzikálového West Endu *Zorro* přináší osvěžující, nový hispánský zvuk.“ Nelze než souhlasit – a ač brněnské muzikálové podhoubí rozhodně není zatuchlé, i zde do repertoárové nabídky nový kus dobře zapadá!

Vítězslav Sladký,

www.musical-opereta.cz, 18. 3. 2013

MĚSTSKÝM DIVADLEM BRNO SE OZÝVÁ „VIVA EL ZORRO“

Na celém představení je vidět nesmírná pečlivost, ze všeho cítíte velké úsilí, které do díla vložili všichni zúčastnění, od režiséra až po osvětlovače.

Zorro, nebo spíše agentura vlastníci licenci, měla podmínku: muzikál se musí hrát výhradně s předem nahranou hudbou od samotných Gipsy Kings. Režisér Petr Gazdík naštěstí nesklopil pokorně hlavu a vymyslel řešení, které je velkým triumfem celé inscenace. Po obou stranách jeviště umístil trumpetisty a přímo mezi účinkující kytaristu. Jejich sólům přidal výrazně na zvuku, takže ti, co jsou zvyklí na živý orchestr, nemusí vůbec litovat.

Kytarista Dario, rodák z Korsiky, kterého jsme viděli na premiéře, umí navíc struny rozeznít tak, že budete mít problém uvěřit, že

tohle není playback. Skutečně není a vy budete jeho umění s kytarou obdivovat snad ještě víc než samotné sólisty. A kdo by přece jen měl problém uvěřit, že kytaristé hrají skutečně „live“, přesvědčí vás děkovačka.

Scéna Aleše Valáška je rozhodně monumentální, ale zároveň velmi dynamická a účinkující se v ní neztrácí. Můžeme se během chvíle ocitnout u Ramóna v pracovně, v tajné jeskyni, na náměstí, v taverně, tajemství tkví v rozkouskovaném, rozpohybovaném jevišti. Obzvlášť záležet si dal scénograf na koupelně, kde se Luisa poprvé setkává se Zorrem. Někračel ve stopách West Endu, donutil Zorra pěkně po hrdinsku a efektně vyšplhat za kráskou po mřížovaném okně na balkón. To jsou detaily, které vás zaujmou a navíc se nekonají žádné „černé díry“ během přestavování scény. Tam, kde to přece jen trvá, vám company předvede úžasně taneční scény. Vyžíváte-li se v kouzelných tricích, pár jich uvidíte, nebudete ochuzeni ani o šerm.

Znamé hity Gipsy Kings: *Bamboleo*, *Djubi Djuba* a *Baila Me* uslyšíte v různých variacích několikrát a budete si je broukat ještě dlouho poté, co odejdete z divadla. Překlad skladeb je pečlivý, rozhodně pečlivější a propracovanější než například překlad karlínské *Aidy*. Petr Gazdík a Jan Šotkovský si navíc byli vědomi „profláklosti“ hitů, a proto ponechali některé části ve španělském originále. Je to rozhodně dobrý tah a navíc šikovně zvolen právě u písní, které děj neposouvají, a divák jim tedy nepotřebuje rozumět.

Nejvíce se nám do paměti zapsala skladba *Libertad*, kdy ženy rytmickým bubnováním na vědra vyjadřují strach a nespokojenost se situací v městečku. Ovšem té síly by nebylo bez strhující choreografie, které by nebylo bez company a hlavně bez choreografky Lucie Holánkové.

Herci prošli velmi intenzivním kurzem flamenca pod vedením Pavla Lhotského, nejdříve se totiž tanečníci musí naučit kroužit zápěstím, než se zapojí celé tělo. Právě taneční kreace jsou to, na čem muzikál *Zorro* stojí. Zde odvedla úžasnou práci právě company, ale i všichni sólisté.

Královnou flamenca i celého premiérového večera byla Ivana Vaňková v roli cikánky

Inez. Ta strčila do kapsy úplně všechny ostatní, pozornost na sebe strhla nejen svým hlasem a tancem, ale i charismatem. Tady není třeba dodávat vůbec nic a můžeme jen chválit.

Lukáš Janota to rozhodně nemá se Zorrem/Diegem nikterak lehké. Tenhle Zorro je totiž takový mírně hamletovský typ. Když zjistí, že se z jeho bratra stal diktátor, rozhodne se předstírat, že mu mezi cikány tak trochu ruplo v bedně, aby ho nikdo nepodezíral, že po nocích šermuje a nosí masku. Právě bez masky a během vtipných dialogů s bratrem vynikl Janota nejvíc. Role Diegova bratra se zhostil Dušan Vitázek. Zatímco Diego šílenství jen předstírá, u Ramóna jeho chorou mysl odhalujeme postupně a Vitázek tuto proměnu vystihl výborně. Škoda, že má tak málo prostoru pro zpěv.

Postava Luisy, kamarádky obou bratrů z dětství, vrchol milostného trojúhelníku a hrdinka, která si nedokáže spojit Diega a Zorra, zavání podle této charakteristiky naprostým klišé. Naštěstí byla do této role obsazena osvětlená matadorka Johana Gazdíková a díky svému hereckému, pěveckému a tanečnímu umu ji od škatulky blede naivky zachránila a nezapadla příliš do stínu živelnější Inez.

PŘEDPLATNÉ PRO

ČINOHERNÍ SCÉNA

Milan Kundera

JAKUB A JEHO PÁN

moudrá komedie

Světověznámý český prozaik napsal v roce 1971 brilantní melancholickou komedii, popisující roztočivné příhody šlechtického Pána a jeho plebejsky moudrého sluhu Jakuba. Text s podtitulem „pocta Denisí Diderotovi“ však není pouhou dramatizací Diderotova románu *Jakub Fatalista* – je labužnický rozkošnickou variací jeho hlavních témat, hravým domyšlením Diderotových paradoxů očima ironického skeptika 20. století. Milan Kundera touto hrou vzdává hold jedné z největších rozkoší, jakou zná – rozkoši z vyprávění: radostně se kochá věčně se opakující lidskou pošetilostí i skepticky přemítá nad tím, „co je psáno tam nahoře“ a zdali jsme jako divadelní postavy napsáni dobře či nikoli. Zároveň však Kundera svou vytříbenou komedií skládá – v nejistém světě, kde víme jen to, že jdeme vpřed, protože „vpřed – to je všude“ – v postavách Jakuba a Pána neokázalou poctu mužskému přátelství. Hra jako ohňostroj inteligence, hravosti, fantazie, humoru, který hory přenáší, nepokryteckého žertování o základních člověčích pohnutkách a potřebách; to vše kořeněno zdravím prospěšnou ironií i špetkou melancholického skepticismu. Hra jako oslava přátelství, lidského srozumění a souzářivosti, ale i oslava nevážnosti, velkorysý skepse a velkorysý neřesti. I po čtyřiceti letech od svého vzniku působí *Jakub a jeho pán* v českém prostředí jako zjevení odjinud.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Jan Mazák, Viktor Skála, Lucie Zedníčková, Martin Havelka, Jana Musilová, Andrea Břežinová, Jakub Zedníček, Mária Lalková, Jaroslav Matějka, Ladislav Kolář, Patrik Bořecký a Vojtěch Blahuta.

ČINOHERNÍ SCÉNA

Joseph Kesselring

JEZINKY A BEZINKY aneb Arsenik a staré tety

bláznivá retro komedie

Byl to Jan Werich, který tuto hru viděl na Broadwayi a který ji nechal přeložit a uvést v Čechách v roce 1958. Důvodem jeho nadšení byl fakt, že se na divadle ještě nikdy předtím tolik nesmál...! Tedy právě jemu jsme dnes vděční za to, že se můžeme i my bavit jednou z nejslavnějších detektivních komedií světové dramatiky, jejíž děj se odehrává v milém a pohodlném domě, z jehož stěn dýchá spíš atmosféra viktoriánské Anglie než newyorský Brooklyn padesátých let. Dvě starší elegantní dámy, sestry Abby a Marta Brewsterovy, příjemné a pohostinné slečny, zvou podobně staré pány na bezinkové víno... V této rajske pohodě se však dějí věci nadmíru podezřelé... A tak když tety navštíví jejich synovec Mortimer, nestačí se divit... Kromě mimořádně kouzelného humoru se můžeme těšit i na paní Zdenu Herfortovou v jedné z hlavních rolí.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Zdena Herfortová, Jana Gazdíková, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Martin Havelka, Evelína Kachlřřová, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Bureš, Karel Mišurec, Tomáš Sagher, Michal Isteník a Robert Urban.

HUDEBNÍ SCÉNA

Andrew Lloyd Webber, Thomas Stearns Eliot KOČKY

legendární taneční muzikál

V historii muzikálového divadla neexistuje titul, který by provázelo tolik superlativů! Jedná se o nejdéle uváděný muzikál v historii londýnského

PĚKNÉ PODVEČERY

West Endu i newyorské Broadwaye, který ve světě vidělo přes 67 milionů diváků! Ve svém domovském divadle New London Theatre byly *Kočky* uváděny celých 21 let! Muzikál získal nejprestižnější světová ocenění – dvakrát Grammy a sedm cen Tony, což jsou ceny znamenající ve světě hudby a divadla totéž co ve filmu Oscar. Lloyd Webber rád vzpomíná, jak mu v dětství jeho matka Jean často předčítala nádherné veršované pohádky o kočkách od Thomase Stearnse Eliota, nositele Nobelovy ceny za literaturu z roku 1948. Napsal pak podle nich poetický taneční muzikál plný nádherné fantazie, který je zároveň jedním z realizovaných nejnáročnějších divadelních děl. Městské divadlo získalo privilegium hrát *Kočky* ve zcela nové, vlastní koncepci Stanislava Moša!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Alena Antalová nebo Hana Holišová, Ladislav Kolář nebo Jan Mazák, Petr Gazdík, Andrea Březinová nebo Svetlana Janotová, Robert Jícha nebo Milan Němec a další.

HUDEBNÍ SCÉNA

Zdenek Merta, Stanislav Moša

OČISTEC

II. díl hudební trilogie Osudová komedie, muzikálová situační komedie

Když v roce 2008 Zdenek Merta a Stanislav Moša zahájili svůj poslední projekt, hudební trilogii *Osudová komedie*, rozhodli se zároveň o no toricky známé: *Peklo – Očistec – Ráj* nahlížet zcela nově, vlastníma autorskýma očima. Po hudebním dra-

matu *Peklo*, založeném na tezi, že skutečné peklo je schopen vytvořit sám sobě a svým blízkým pouze a jenom člověk, přichází na řadu až kabaretně-pohádkový příběh *Očistec*. Do nového příběhu nepřecházejí žádné postavy z předchozího dílu, stejně jako se změnil žánr, mění se i prostředí, jazyk i styl vyprávění. Vazba na první část plánované trilogie je pouze tematická.

Tříčlenná skupina svobodomyšlných rockerů se jistou shodou okolností ocitne v jakémsi podivném klášteře, kde jsou najednou nuceni vzdát se všeho fyzického/pozemského, co dosud považovali za jediný a opravdový smysl svých životů. Deny, Jerry a Bas jsou na toto zvláštní místo uneseni třemi okouzujícími dívkami, které se je spolu s ostatními členy řádu snaží prostřednictvím přímé konfrontace přesvědčit, že podstatou lidského bytí má být jakési vyšší poslání. V čele s Matkou představenou dovolují mniši a mnišky nahlédnout třem „výtržníkům“ do životů těch, kteří svou touhu po tělesnosti, mamonu či obžerství přehnali a sami za to potom tvrdě zaplatili. Nic ovšem není tak jednoznačné, jak na první pohled vypadá. Ukáže se, že Matka představená má se svými ovečkami poněkud pragmatičtější plány, než se navenek jeví...

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Stanislav Slovák, Jiří Mach, Dušan Vítězek, Jaroslav Záděra, Alan Novotný, Hana Holišová, Andrea Březinová, Mária Lalková, Zdeněk Junák nebo Milan Němec, Pavla Vítázková, Markéta Sedláčková nebo Zuzana Maurery a další.

**Předplatné pro pěkné podvečery
má pohyblivý hrací den
a začátky představení v 18.00 hodin.**

**Objednávky přijímá
komerční oddělení divadla,
Lidická 16, 602 00 Brno, tel.: 533 316 410.
Cena: 1.560,- Kč;**

**pro důchodce, studenty a držitele
průkazů ZTP a ZTPP: 1.280,- Kč.**

**Předplatné lze zakoupit od 13. května 2013
každý všední den od 8.30 do 11.30
a od 12.00 do 16.00 hodin.**

**(Během prázdnin: po, út, čt, pá 10.00 - 14.00 hod.,
středa 9.00 - 16.30 hod.)**

Abonmá lze objednávat i na <http://www.mdb.cz>.

2013/2014

Tomáš Sagher si zahrál postavu dobrosrdečného zbabelce, kapitána Garcíu, který skáče podle toho, jak Ramón píská. Sagher pojal Garcíu velmi lidsky, jeho pohnutky a vnitřní boj s tím, zda se vzepřít nebo nevpřít něčemu, s čím nesouhlasí, mu snadno uvěříte a báječným odlehčením je v jeho podání i píseň *Já chci pít*, kdy se García nemotorně dvoří Inez.

Ladislav Kolář má dvojroli, jedna z nich je starý cikán, moudrý element a vypravěč celého příběhu. Poslání jeho druhé role vám neprozradíme, jisté je, že nás zaujal v obou. Pokud chcete vidět kvalitní, sehraný soubor, zajedte si do Brna. Uvidíte dobře a poctivě odvedenou práci, před kterou smekáme Zorrův černý širák. *Zorro* je muzikál, který má vše, co má správný muzikál mít – bravurní herecké, pěvecké a taneční výkony. A také jděte, pokud chcete vidět na scéně sedm Zorrů najednou.

Andrea Ulagová,
www.musical.cz, 20. 3. 2013

V PASTI KARIÉRISMU

Po šesti letech od úspěšné Mošovy inscenace Mittererova dramatu *V jámě lvové* vrací se Městské divadlo Brno do prostředí Thálie v období nástupu německého nacismu. S podtitulem „příběh jedné kariéry“ představilo kontroverzní prózu Klause Manna *Mefisto* (1936), a to v původní divadelní adaptaci hostujícího režiséra Petra Kracíka a dramaturga Ladislava Stýbly (oba už s MdB vícekrát spolupracovali), kteří se s touto lákavou předlohou, známou u nás také ze Szabóova oscarového filmu, setkali již např. v Pardubicích.

K autobiografickému „klíčovému“ románu, zachycujícímu dekádu 1923–1933 prismatickým dravým vzestupu ctižádostivého herce a režiséra hamburských i berlínských scén Hendrika Höfgena (prototypem tu byl všestranný divadelník Gustaf Gründgens), přikročili inscenátoři se znalostí francouzské textové verze Ariane Mnouchkinové, avšak sami tentokrát zvolili ke zredukovanému originálu, důmyslně propojujícímu detailní dokumentárnost s uměleckou fikcí, přístup o něco věrnější. Vznikla nová dvoudílná hra o sedmi

obrazech, členěných do mozaiky krátkých scén, do níž jsou vklíněny citáty z Goethovy monumentální tragédie, dobového tisku, politických projevů apod. Výtvarník Jaroslav Milfajt nabídl jediný, do hloubky jeviště obnažený neutrální černý prostor (nejčastěji sloužící coby divadelní zákulisí) s reflexními plochami a bočními šatnami. V něm se hbitě mění nutný mobiliář (bufet, psací nebo přepychový restaurační stůl, kovová postel, luxusní sedačka aj.) a jednotlivá prostředí vyděluje z ponuré temnoty světlý design. K navození autentické atmosféry slouží – vedle v detailech pečlivých kostýmů Andrey Kučerové – jak břeškné nacistické pochody a leitmotiv vtíravého tanga, tak zadní rampa s davem či spuštěnými vlajkami hákových křížů, případně akce přelévající se do rozsvíceného hlediště.

Kracíkovo pojetí respektuje existenciální filozofii i satirický zorný úhel Mannova románu. Méně zasvěcenému divákovi neopomene alespoň letmo, ba ilustrativně připomenout klíčové společensko-politické události soumraku Výmarské republiky, pokud se ovšem promítají do úběžníku bezmála tříhodinového večera – osudu arivistického protagonisty a jeho leckdy bizarního okolí; další fundované dějepisné i kulturněhistorické poučení ostatně poskytne tradičně obsažný program.

Havelkův Höfgen má přitom hlavní vlastnosti a rysy dobové zakotveného, avšak zároveň nadčasového typu. Kariérou posedlý ješita, nasáklý komplexem nedoceněnosti a sebesžiravé ubliživosti, jde bezskrupulózně za svým cílem doslova přes mrtvolu; na druhé straně se však tváří v tvář všemocnému protektorskému Generálovi (Viktor Skála) odváží riskovat při marném pokusu o záchranu přítele Ulrichse. Od první scény přichází Höfgen s okolím do permanentních, často cholerických konfliktů. Nevypočitatelný zákeřný cynik (v druhé části již vystupuje pouze s nabílenou tváří a v černorudém plášti ďábelského pokušitele) se celkem pohotově orientuje v nebezpečných situačních zvrazech, neštít se lhát, vydírat, zrazovat a druhým s jízlivostí vědomě ubližovat, stejně jako se alibisticky přetvařovat a propůjčit svůj ta-

lent totalitní propagandě.

I při svých diskutabilních momentech zůstává brněnský *Mefisto* poctivě míněným varovným podobenstvím zrůdného oportunismu, jehož aktuální naléhavost události kolem nás bohužel jen potvrzují.

Vít Závodský, *Divadelní noviny* 7/2013

UŽ SNAD NEBUDU MUSET DOKAZOVAT, NA CO MÁM

Jedinou letošní laureátkou Ceny Thálie z Brna se o víkendu stala herečka Hana Holišová. V kategorii Muzikál a opereta zvítězila díky titulní roli v muzikálu *Papežka* Městského divadla Brno.

Historické legendě o dívce, která díky pozoruhodným okolnostem a fascinujícím schopnostem měla v polovině 9. století usednout na papežský stolec, dominuje výkon Hany Holišové v roli dospělé Jany. Bezchybná herecká interpretace a především pěvecký výkon učinily z této role mimořádný zážitek, který ještě pozdvihuje už tak velmi zajímavou inscenaci.

Tak zdůvodnila porota Cen Thálie nominaci i udělení tohoto ocenění brněnské herečce. Než se jí Hana Holišová stala, mohla být učitelkou v mateřské škole. A živila se i na „volné noze“. V pražském divadle v Karlíně hrála třeba Alenu v *Noci na Karlštejně* nebo hlavní roli v Horáckově „lyrikálu“ *Kudykam*. Ocenění jí však nakonec přinesla až papežka Jana.

Jak si vysvětlujete, že zvítězila právě vaše brněnská role?

Myslím si, že o Městském divadle Brno se už v této republice docela dost ví. Zvláště ve sféře hudebního divadla si vybudovalo vynikající jméno.

I proto zůstáváte v Brně?

Jsem Brňáčka, která tu má rodiče a přátele a je jí tu dobře. Ale hlavně můžu v Městském divadle hrát v činohře i muzikálu a po tom jsem vždycky toužila. A kvalitních divadel s muzikálovými i činoherními možnostmi v této republice moc není.

V poslední době máte opravdu pěkné role právě v muzikálu.

Jednu hezčí než druhou. Kromě Papežky ještě Matku v *Pokrevních bratrech*, hlavní roli ve *Funny Girl*, teď zkouším roli Grizabelly v *Kočkách*. Ani nevím, čím jsem si to všechno za-sloužila.

Dovedete si představit, že byste při tomto vytyžení mohla mít s přítelem, také hercem, děti? Samozřejmě bych musela zvolnit, mít hlídání, babičky... Mám pocit, že moje maminka by teď tuto roli uvítala. Když přišly mé velké pěvecké

Andrew Lloyd Webber, Thomas Stearns Eliot / **KOČKY**
Terence McNally, David Yazbek / **DONAH!**
S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán / **CYRIL A METODĚJ**

Nejvýraznější tvůrčí počín
(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program atp.)

Nejpopulárnější inscenace sezóny (zaškrtněte)
Seneca / **FADRA**
Jule Styne, Bob Merrill, Isobel Lannarová / **FUNNY GIRL**

Milan Kundera / **JAKUB A JEHO PAN**
Joseph Kesselring / **JEZINKY A BEZINKY**
Zdeněk Měra, Stanislav Moša / **OČIŠTEC**
Klaus Mann, Arianne Mnouchkine / **MEFISTO**
J. Cameron, S. Clark, H. Edmundson, I. Allende / **ZORRO**

KŘÍDLA 2012/2013

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější herečka sezóny

vhodíte, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději
30. 11. 2013

Městské divadlo Brno,
Lidická 16, 602 00 Brno
komerční odd.: +420 533 316 410
e-mail: komercni@mdb.cz

Adresa, (e-mail): .....

role, byla to ale ona, kdo mému zpěvu pomohl nejvíc. Byla dlouhole-
tou sólistkou zpěvohry v Brně, učí zpěv muzikálové herce na JAMU i
u nás v divadle a hraje, třeba i mou maminku ve *Funny Girl*.

Zato opereta se dnes už ve vašem divadle nehraje.

Bohužel. Ale maminka alternuje i paní Beaconsfieldovou v *Jekyllu a Hydeovi*, slečnu Larkovou v *Mary Poppins*. Ovšem kdybych měla děti, byla by tak šťastná, že by jistě hlídala.

A vy jste vystudovala střední pedagogickou a mohla jste být učitelkou v mateřské škole.

To bych nemohla, protože na to nemám povahu. K dětem mám sice velice kladný vztah, ale nemám nervy na tu obrovskou zodpovědnost. Už na škole jsem tušila, že tohle dělat nemůžu. Naštěstí jsem už tehdy zpívala ve školní folkové skupině a učila se hrát dokonce na kontrabas. A byla jsem i zpěvačkou metalové kapely Death Sentence. A tehdy se to zlomilo.

Váš tatínek byl léta dirigentem a korepeditorem brněnského Národního divadla. Podporoval vás v cestě k divadlu?

Řekl mi, že mám zkusit studia Janáčkovy akademie, kam jsem se sice dostala napoprvé, ale pak jsem z té školy byla nejdřív celá vyjukaná. Ačkoliv pocházím z divadelní rodiny, nikdy jsem nechodila do žádných patřičných kroužků, neučila se zpívat, a tak jsem vůbec nevěděla, co se po mně chce. Byla jsem hrozně tele, můj vyučující, herec Josef Karlík, byl ze mě asi hodně nešťastný. A protože to byl živelný, přímočarý člověk, v zápalu boje dovedl být dost příkrý. Trvalo mi dva roky, než jsem se z toho svého stresu dostala. Teprve když nás převzal Miroslav Plešák se svým klidem a důvěrou, uklidnila jsem se konečně také já sama.

Když vás vidím na jevišti, mám pocit, že dodnes nevěříte, jak jste dobrá. Nemám pravdu?

Jsem hodně sebekritická. Víím, že tím své kolegy někdy musím rozčílovat. Mám, asi po svých rodičích, dobrý hudební sluch, takže bohužel každý tón, který mi úplně nevyjde, moc dobře vnímám. Moje sebekritika možná pramení už z období studia JAMU, kde jsem trpěla pocitem, že ve mně mí spolužáci vidí protekční dítě. A že musím dokazovat své oprávnění tu školu studovat. Nejspíš i do praxe jsem si pak přenesla přesvědčení, že svým výkonem musím obhájit, co jsem po rodičích zdědila a nedostala jen z protekce.

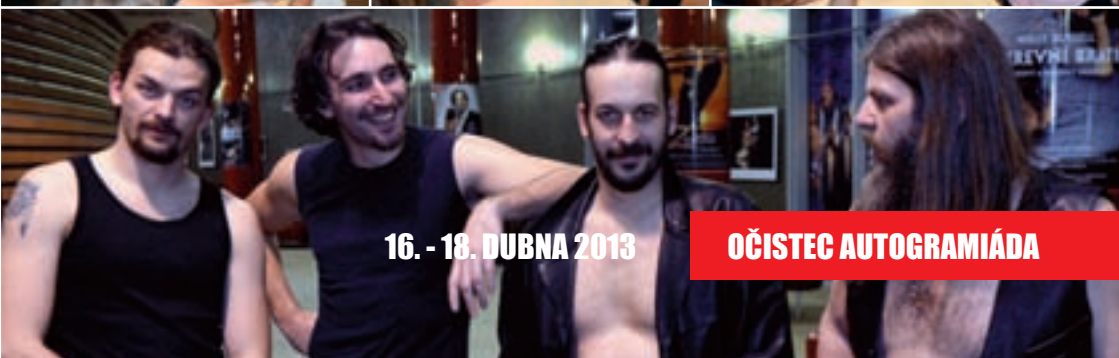
Teď jste dostala Thálii a potvrzení už máte, ne? A našlápnuto k dalším skvělým příležitostem.

Raději nic zvláštního neočekávám. Víc než nějaké role bych ráda, kdybych konečně nemusela dokazovat, že na něco mám. Asi před týdnem mi volala jedna produkční termíny natáčení pro televizi. A když jsem jí řekla, že v jednom z nich hraju divadlo, okamžitě opáčila, že mě tedy přeobsadí, že to není žádný problém. Udělalo se mi z toho úplně špatně. Zkrátka toužím, abych tohle už nemusela zažívat. Aby s námi herci, kteří zrovna nejsme denně na stránkách časopisů, nejednali jako s druhořadým zbožím.

Jana Soukupová, MF Dnes, 28. 3. 2013

Ve foyer Hudební scény jsme pro vás uspořádali autogramiádu členů kapely Přesně vedle. Podepisovalo se vše – programy, vstupenky, učebnice, ale především nová digitální EP deska, na které jsou 4 největší songy muzikálu Očistec. Desku lze zakoupit v pokladnách MdB, na www.mdb.cz či www.clickmusic.cz.

16. - 18. DUBNA 2013

OČISTEC AUTOGRAMIÁDA

Autor hudby David Yazbek

Druhou květnovou inscenací, kterou vám představíme na Činoherní scéně, je muzikál *Donaha!*, který si i z těch nejsmutnějších lidských situací umí udělat dokonalou srandu. Co se stane, když se ve městě zavře továrna, která zde živila značnou část mužů? Dělníci se ocitají v nouzi, přestávají být živiteli rodiny, zvažují, zda přijmout i pro ně ponižující, „ženské“ práce, jejich sebevědomí stále více klesá. Zdánlivý námět na pochmurné sociální drama dokázali ovšem autoři britské filmové komedie *Donaha!* (1997, režie Peter Cattaneo) otočit do komediální polohy – parta nezaměstnaných ocelářů z Sheffieldu se rozhodne jednak vylepšit svou neveselou finanční situaci a jednak získat zpět ztracené sebevědomí netradičním způsobem. Začnou totiž připravovat striptýzové vystoupení, a to bez ohledu na to, že nemají ani postavy, ani dovednosti striptýzových profesionálů. Narodil od nich jsou ale připraveni při svém vystoupení jít až – donaha.

Ohlas britského filmu vyprovokoval reakci na druhé straně Atlantiku – a tak se z britského filmu stal americký muzikál (a děj se tudíž přesunul z Sheffieldu do Buffala) zkušeneho libretisty Terrence McNallyho (u nás známe jeho komorní milostný příběh *Frankie*

a *Johnny ve svítu luny* nebo monodrama o osudu Marie Callasové *Mistrovská lekce*) a mladého skladatele Davida Yazbeka (v Plzni se momentálně uvádí jeho muzikál *Prodáváči snů*). Jeho světová premiéra se odehrála v červnu 2000 v San Diegu, v říjnu téhož roku se ocitl na Broadwayi, kde se uváděl téměř dva roky a zaznamenal přes osm set repríz. Není divu – umně se v něm mísí působivý příběh o chuti nepoddat se osudu s komediálními momenty a mimořádným tahem Yazbekovy funk-rockové hudby. Českou premiéru mělo *Donaha!* v březnu 2005 v Liberci a od té doby už proputovalo řadu českých jevišť. V MdB bude ovšem teprve podruhé v Čechách k vidění s živým orchestrem a poprvé v originální „broadwayské“ instrumentaci. A kterýchže šest pánů půjde v Městském divadle „donaha“? Jerryho Lukowského, který se snaží vydělat peníze na alimenty pro syna, ztvární **Petr Štěpán**, jeho nejlepšího kamaráda Davea Bukatinského, který bojuje se svou tloušťkou a pocitem, že už nepřitahuje svou ženu, **Jakub Uličník**, outsidera Malcolma, který nemá žádné kamarády, **Lukáš Janota**, obávaného kontrolora Harolda, který po vyhazovu těžko shání peníze na splácení solária a vířivky pro svou manželku, **Igor Ondříček**, ztřeštěného Ethana, který touží běhat po zdech, **Michal Isteník** a řeckého emigranta Nikose alias Bejka, který se i po sedesátce a s „kyčlí v hajzlu“ rozhodne světu ukázat, jak tancují velcí chlapi, **Zdeněk Junák**. V dalších rolích se objeví **Zdena Herfortová**, **Markéta Sedláčková**, **Johana Gazdíková** nebo **Hana Holířová**, **Jana Musilová** a další. Bude se hrát v překladu **Pavla Dominika**, v hudebním nastudování **Karla Cóna**, na scéně **Jaroslava Milfajta**, v kostýmech **Andrey Kucherové** a **Elišky Ondráčkové**, v dramaturgii **Jana Šotkovského** a pod dirigentskou taktovkou **Karla Cóna** a **Emy Mikeškové**. Premiéru inscenace proběhnou na Činoherní scéně **17. a 19. května 2013.** (jš)

Po měsíci příprav vypukla ve Wannieck Gallery královská zážitková show Ples jako Brno.

Průvodcem večera byl Roman Vojtek, ale královskou zábavu předvedla Hana Holišová.

Ukázky z populárních muzikálů zapívali také Petr Gazdík, Dušan Vitázek a Lukáš Vlček.

Ředitel divadla Stanislav Moša přijel se svým náměstkem Zdeňkem Helbichem do Berlína podpořit soubor, který se ve vyprodané hale představil s muzikálem Kráska a zvíře.

Primátor statutárního města Brna pan Roman Onderka přijal na radnici herečku Hanu Holišovou.

Poděkoval jí za vynikající reprezentaci našeho města.

A poblahopřál k získání ceny Herecké asociace za mimořádný výkon v muzikálu Papežka – Ceny Thálie 2012.

V klubu Nekonečno se sešli účastníci evropského turné,

kteřé pořádá naše divadlo s muzikálem Kráska a zvíře.

Kromě hereckého „Čert tě vem“ dostali herci poslední pokyny od režiséra muzikálu Stanislava Moši.

Pan ředitel navštívil starobrněnský klášter,

aby poblahopřál brněnskému opatovi Lukáši Evženu Mariincovi k jeho významnému jubileu.

LISTOVÁNÍ

Narozeninovou oslavu v malírně MdB každý rok organizuje Johana Gazdíková pro syna Kubíka, který už má mezi svými vrstevníky slušný fanklub!

Mezi dětmi přišli kromě rodičů také herci.

náhodně sešla společnost.

Choreografky Hana Kratochvilová a Aneta Majerová mají doslova zamotanou hlavu prací na muzikálu Kočky. Výsledek jejich snažení uvidíme na jevišti Hudební scény.

PARTNEŘI DIVADLA

AutoCont

AQUAdem s.r.o.

OKNO **STYL**

e-on

Rexroth
Bosch Group

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

deník

DOKOŘÁN KVĚTEN 2013
Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 301

Tel./Fax: +420 533 316 410

www.mdb.cz

Šéfredaktor:

jeř Kratochvíl

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek

Lidická 16, 602 00 Brno

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

184. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 10. 4. 2013

Náklad 7 000 ks

Titulní strana

kostým z muzikálu Kočky:

Andrea Kučerová

Hana
Holišová
Cena Thálie 2012

Foto: jeř Kratochvíl

20. a 21. 5. 2013
v 18:00 hodin
na Hudební scéně

JMÉNO
RŮŽE

gotický thriller

Na Hudební scéně není bezpečno! V kulisách středověkého italského kláštera umírají za prapodivných okolností mniši a je úkolem Viktora Skály a Vojtěcha Blahuty odhalit vraha, ba co víc – odhalit tajemství labyrintu knihovny, v níž se skrývá nashromážděná moudrost lidstva, hříšné zakázané knihy, tajné chodby, či snad sám ďábel...? Podaří se vám vyřešit záhadná úmrtí dřív, než zasáhne svatá inkvizice, ztělesněná Martinem Havelkou?